

HARANG-SZÓ

*A Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
Híveinek lapja*

2005. IV. évfolyam, 3. szám, Szeptember

Az idők jelei

Milyen terveim vannak az egyházközségben, mint lelkipásztornak? – fogalmazódott meg felém a kérdés, amikor a káplán atyával megérkeztünk.

Lehetnek terveim, lehetnek elvárások is, amelyek úgy hangzanak el: már pedig ezeket meg kell valósítani. De jó lenne először tájékozódni vajon az egyházközség merre tart; milyen gyöngeségekkel küszködik, milyen benső erőforrásai, talentumai, karizmái vannak.

A II. Vatikáni Zsinat eseményei jutottak eszembe példaként.

Örsy László jezsuita szerzetes pannonhalmi előadásában hallottam beszámolóját a személyesen átélt zsinati eseményekről. Arra próbált választ adni - ujjával az Egyház ütőerét tapintó tudós ember -, hogy merre tart az Egyház az ezredfordulón.

XXIII. János pápa mielőtt elrendelte volna a II. Vatikáni Zsinatot először a római egyházmegye

zsinatát szervezte meg. Mindent gondosan előkészített. Pontokba szedve le volt szabályozva az egyházmegye életének legapróbb mozzanata is. Olyan sok volt az előre megfogalmazott rendelkezés, hogy a felolvasásukkal elment az idő, nem lehetett érdemben tárgyalni a tartalmukról, ezért a nap végén elfogadták a pontokat úgy, ahogyan azok elő voltak terjesztve. Így ment ez napokig, és mivel a kitűzött időre nem sikerült minden rendelkezést közölni az összegyűlt atyáknak, ezért az utolsó pontokat felolvasás nélkül fogadták el. XXIII. János pápa úgy gondolta, hogy a rómaihoz hasonlóan a II. Vatikáni Zsinatot is így lehet majd levezetni. De már „A Szent Liturgiáról” szóló konstitúció tartalmának tárgyalásakor láthatóvá vált, hogy ez az út így nem járható. Az összegyűlt zsinati atyák sorra leszavazták a felterjesztett pontokat, illetve komoly viták alakultak ki a konstitúció tartalmának tárgyalásában. Ekkor néhányan felkeresték az idős XXIII. János pápát és figyelmeztették, hogy a zsinat menete nem várt irányt vehet és ez nem lesz jó a zsinat és az Egyház jövőjét tekintve. Mivel az Egyház földi helytartójaként megteheti, ezért változtassa meg a zsinati dokumentumok tárgyalásának, elfogadásának szabályait úgy, hogy a felterjesztett pontokat ne lehessen leszavazni. Ekkor a szent életű pápa, azt válaszolta: őket is vezetheti a Szentlélek. És ettől kezdve megváltozott a zsinat arculata, a zsinati atyáknak, püspököknek, bíborosoknak közismert, és nagy tudású teológusok tartottak előadásokat a tárgyalások szüneteiben, estéin és kialakult egy lelkes közösség, amely együtt imádkozott, gondolkozott és a Szentlélek sugallatára hallgatva fogalmazta meg úgy a jövő egyháza számára a tennivalókat, viszonyítási pontokat, hogy azok még ma is támpontnak, kíváncsatos, elérendő célnak bizonyulnak.

Örsy László atya nem „árulta el”, fogalmazta meg, merre fog tartani az Egyház a XXI. században.

folytatva a 3. oldalon

Kedves Hívek! Kedves Szülők!

Megnyílnak az iskolák, folytatódik a gyerekek és a fiatalok felkészülése a felnőtt életre. Hogy mennyire fontos ez a felkészülés azt az is bizonyítja, hogy törvény kötelezi a szülőket e kötelességük teljesítésére, sőt büntetés jár, ha ezt nem teljesítik. Így gondoskodik az állam és a társadalom a gyerekek jövőjéről. De minden gondos szülő magától is mindent megtesz, hogy gyermeke felnőve, minél jobban boldoguljon. Ezért a kötelező tananyagon kívül sokféle más külön órára is küldik. Ha valóban bírja a gyerek, jól tesz. Minél képzetesebb lesz, reméljük, annál jobban megállja majd a helyét felelős munkás életében.

Van azonban a szülőnek más kötelezettsége is. Sajnos erről sokszor megfeledkeznek. Nem elég a tudás ahhoz, hogy jól megállják a helyüket az életben. Becsületesnek, erkölcsösnek is kell lenni. Ehhez nyújt segítséget az Isten megismerése, akaratának elfogadása és teljesítése. Ehhez szeretnénk mi is segítséget nyújtani a hitoktatásokon.

Az evangéliumból két részt figyeljünk meg. Jézus fáradt volt. Az apostolok kímélni akarták. Pihenjen. Akkor édesanyák jöttek gyermekeikkel, az apostolok kíméletből nem akarták hozzá engedni őket, de mikor Jézus észrevette, megdorgálta apostolait. "Engedjétek hozzám a kicsinyeket, mert ilyeneké a mennyek országa" Jézus ma is hívja a kicsiket, hogy jobban ismerjék meg, mennyire szereti őket, ismerjék meg tanítását, csodáit, főleg szeretetének legnagyobb tettét, értünk vállalt kereszthalálát, dicsőséges feltámadását. Higgyenek benne, szeressék őt és példája szerint rendezzék be életüket.

Fontos mindez kicsiny korban? Fel tudják fogni? Nem kell megvárni amíg naggyá nőnek és majd akkor ha lesz kedvük, majd csatlakoznak Krisztushoz? Hogy tudnának igazán dönteni akkor, ha nem tudnának semmit még Jézusról, Istenről, Egyházról. Csak ismerve tudják látni, mi az amihez, akihez köthetik életüket. Ha nézem a názáreti gyermek Jézust, azt látom, hogy 12 éves korában már úgy ismerte a Szentírást, hogy a jeruzsálemi templomban őt kérdező írástudók elcsodálkoztak feleletein. Ha ma megkérdeznénk itt egy 12 éves gyermeket, főleg, ha itt lennének, vajon úgy felelnének-e ha

a hitigazságokról kérdeznénk őket, mint Jézus? Mikor keresztteléhez jöttek a templomba, világosan megkérdezte a kereszttelő pap: Mit kérsz az Isten Egyházától? Hitet - felelték. A hit mit ad neked? Örök életet, volt a válasz. Tehát nem elég csak e földi életre felkészíteni őket, anélkül, hogy az örök élet útjára is meg nem tanítanánk, el nem indítanánk őket. Ez Isten előtt komoly felelősség minden szülő és keresztszülő számára. Igen a keresztteléskor Isten előtt megígérték, hogy kereszttény módon fogják nevelni, ezért lehetett megkeresztelni is őket.

Hogy mennyire fontos a hitoktatás azzal is szeretném érzékelteni, hogy a magyar törvények engedélyezik az iskolákban a többi fakultatív tárgy mellett a hittanórákat is. A felnőtt szülőknek kell látnia ezen oktatás életre és örök életre szóló fontosságát és kell mérlegelniük, hogy a sok tantárgy mellett, mennyire fontos a hitoktatás és hogy tudja beosztani fontossága szerint a gyerek idejébe.

Püspöki felelősségemnek teszek eleget a körlevelemmel és kérem, vegyék komolyan saját felelősségüket is, minden megkeresztelt gyermeket küldjenek el hitoktatásra. Mi pedig biztosítunk alkalmas nevelőket, hogy valóban a hitigazságok és az erkölcsi törvények ismeretében készüljenek fel jövőjükre.

Szeged, 2005. Szent István ünnepén

Gyulay Endre megyés püspök

Tanévnyitó a Piroskavárosi Általános Iskolában

Augusztus 30-án a gyermekek és tanáraik számára ismét elérkezett az új tanév kezdete. Az iskola és az egyházközség együttműködésének szép jelét adta az iskola tantestülete, akik lekipásztorainkat is meghívták erre az alkalomra. A tanévnyitó ünnepség keretében dr. Nádudvari Tiborné igazgatónő köszöntötte az augusztus elseje óta a plébániánk szolgálatában lévő atyákat; és bemutatta a rendezvényen megjelent Janes Zoltán káplánt.

Inter-Net a Plébánián

Augusztus elsejétől Inter-Net elérhetőséggel is rendelkezünk, melyet a könyvtár nyitvatartási ideje és a cserkészek péntek délutáni foglalkozása alatt vehetnek díjmentesen igénybe az egyházközség tagjai. E-mail címünk: katolikuskonyvtar@fibermail.hu

az 1. oldal folytatása

Egy szentírásból vett kifejezést azonban (Mt 16,3) - amely sokat szerepelt a II. Vatikáni Zsinat dokumentumaiban - a figyelmünkbe ajánlott: ez pedig az idők jeleinek a vizsgálata. A szentmise (VII. C) Eukarisztikus imájában így imádkozunk ezért: „Add, hogy az Egyház minden tagja megértse az idők jeleit, és növekedjen az evangéliumhoz való hűségben.”

Az idők jelei kifejezést XXIII. János pápa használta először, szerepel a zsinatot összehívó bullájában. Olyan fontos történelmi eseményeket, tényeket ért alatta, melyek jelentőségét nem csupán maga a tény adja meg, hanem az, hogy kifejezői az emberi történések irányát meghatározó egyetemes törekvéseknek. Olykor bennük válik jelenvalóvá az az alapvető törekvés, amely az emberek nagy tömegének vágyaiból, reményeiből fakad.

Ilyennek minősíthető például a gyarmati népek felszabadulására, és a női egyenjogúságra, a kelet – nyugati és az észak – déli egyenlőtlenségek felszámolására való törekvés. Az Egyháznak fel kell ismernie adott események történelemformáló erejét, a történések mögött pedig a történelmet irányító Isten kezét.

Ez nemcsak Róma, és most XVI. Benedek pápa feladata.

Minden közösségnek, egyházközségnek az életében fontos, hogy érzékelje milyen világ körülötte, milyen a szűkebb környezete, milyen az a város, ahol él, hogy érzik magukat az emberek. A szentmise fent idézett kánonja így folytatódik: „Nyisd meg szívünket a körülöttünk élő emberek iránt, hogy szeretettel megosszuk bánatukat és aggodalmaikat, reményeiket és örömeiket, és utat mutassunk nekik az üdvösségre.”

Fontosnak tartom tehát „az idők jeleinek” vizsgálatát. Milyen szükségben és milyen javakban kell megszólítanunk az embereket, mint egyházközség, mint megkeresztelt, vallásukat gyakorló keresztények? Miben kell nekünk is megváltoznunk, meggyógyulnunk, hogy mindennapi életünk sugározzon; annak döntéseiben, találkozásaiban küldetést fedezzenek fel azt emberek? Mitől tudjuk hitelesebben élni a hitünket, hogy az vonzóvá váljon és erőt adjon ember próbáló élethelyzetekben is? Milyen küldetésünk van? Milyen benső szomjúság az, amire csak Isten-kapcsolatunk forrásokból fakaszthatunk vizet? Ezekre a kérdésekre keresem a választ és ebben a keresésben kérem a Testvérek segítségét.

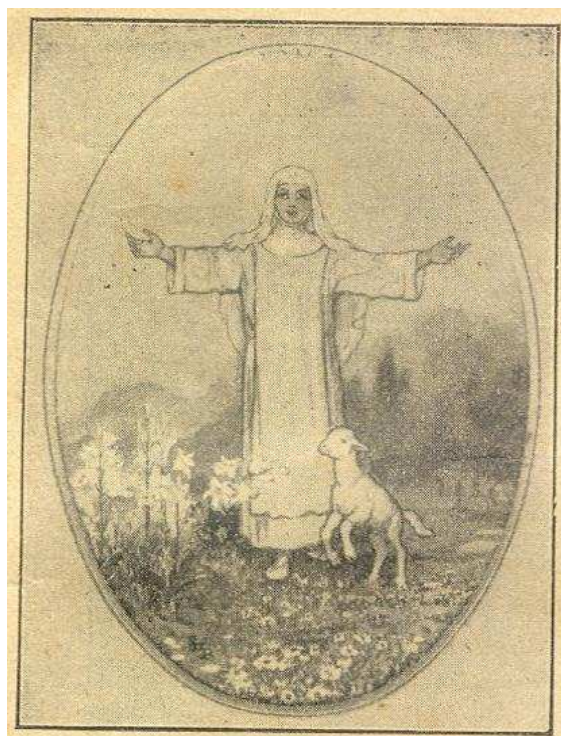
Veréb László plébános

Pannónia virágos kertjének legszebb virágai

Felhasználva a Ferencesek 1931. évi Kalendáriumát, tovább folytatjuk az árpádházi királyi család szentjei életrajzának bemutatását. Az ebben leírtakat eredeti formában az akkori kutatások és ismeretek birtokában adjuk közre.

Árpádházi Boldog Margit

IV. Béla magyar király és Laskaris Mária görög király leányának a leánya. Született 1242-ben január 27-én Klissa várában. Mivel a szülei nagy szükségükben, a tatárjáráskor megfogadták, hogy születendő gyermeküket Istennek ajánlják fel, azért a kis Margitot négyéves korában a domonkos apácák veszprémi kolostorába vitték. Majd később, vagyis 1251-ben a Nyulakszigetén épült kolostorba költözött, ahol 1254-ben felvette a fátyolt és 1261-ben letette a szerzetesi fogadalmakat. Itt élt nagy szegénységben, de annál nagyobb alázatosságban és életszentségben. A sok sanyargatástól egészen elgyengült, s 1271-ben január 18-án visszaadta szüzi lelkét Istennek. Eltemették itt a Nyulakszigetén, amelyet aztán Margitszigetnek neveztek el, a főoltár előtt vörös márványkoporsóban. Szentté avatási pöre megakadt, de Magyarországon mint boldogot mindig tisztelték. A mohácsi vész után a menekülő apácák holtestét Nagyszombatba vitték, majd később Pozsonyba.

Kincseink megosztása

Egyik nyári hittanos tábor után állapítottuk meg, hogy a résztvevő gyerekek az egy hét alatt hitükben legalább annyit fejlődtek, mint a tanév során. Az is igaz lehet, hogy egy táborozás folyamán a gyerekek olyan élményekben részesülnek, annyira más, közvetlenebb a kapcsolat a tábor vezetőivel – akik az év során hitoktatásban részesítik őket – hogy maradandóbb nyomot hagy, jobban gyakorlattá, életükké válik, amit látnak, hallanak, maguk is tesznek.

Tehát igencsak beszűkült lehetőségekkel rendelkezik a hitoktató, amikor megjelenik a sokadik órában, amikor esetleg a többi, nem hittanos gyerek már játszik vagy éppen ebédel. De mindenképpen feladata élményszerűvé, maradandóvá tenni azokat az alapokat, amelyek feltétlenül szükségesek keresztény életünkben. Ez nem csak bizonyos ismeretek elsajátítását jelenti, hanem olyan gyakorlatra vezetést, amelynek igazsága, ereje a mindennapi életben igazolódik vissza, válik képességgé.

Az évközi hittanórák – néhány kirándulástól eltekintve – nem versenyezhetnek a táborok izgalmas, otthontól, iskolától távol levő új ismeretségeket, barátságokat hozó világával. De, milyen alapok szükségesek ahhoz, hogy azokon a találkozásokon keresztül, amelyek az iskolai vagy plébániai hittanórákon jönnek létre, komoly értékeket tudjunk közvetíteni?

Fontos, hogy annyi hamis értékrend mellett igazi értékrendben élők legyünk, akik hitoktatunk. Ugyanakkor ne az Olümposzról leszálló félisteneknek kijáró tiszteletet és hatalmat követeljünk, hanem tiszteljük, segítsük azokat az embereket is, akik hibáikkal, rossz kötődéseikkel küszködnek. Legyünk nyitottak nemcsak az anyagi, hanem az erkölcsi szegénységben levő emberek felé, segítsünk nekik és környezetüknek, hogy lekerüljön róluk a bélyeg. Személyes istenhitünk, a Jézus Krisztussal való kapcsolatunk és annak igazi megélése adja meg értékrendünk alapját.

Kíváncsi, hogy azt tegyük és tanítsuk, amire a gyerekeknek, hitoktatásban részesülő fiataloknak valóban szükségük van, és ne a saját elgondolásainkat akarjuk rájuk erőltetni.

Nekünk is érdemes felelevenítenünk azokat az élethelyzeteket, melyekben nem parancsokkal, utasításokkal segítettek

kibontakozásunkban, növekedésünkben, hanem élő példával. Egy japán közmondás szerint a gyerek a szülő hátát nézve nevelődik. Tehát azt sajátítja el, amit lát (és nem feltétlenül azt, amit csak mondanak neki).

Ahhoz, hogy mindaz, amit megtanultak képességgé váljon bennük elengedhetetlenül szükséges, hogy közösséghez tartozzanak. Az igazi értékek átadása abban a közösségben, amelyben tevékenykedünk csak úgy történhet, hogy mindenki megőrizhesse a saját egyéniségét, ne kelljen beleolvadnia a közösségbe, ugyanakkor érezhesse a társai támogatását, az egymáshoz tartozás erejét. A gyerekek olykor kegyetlenek tudnak lenni egymáshoz, kicsúfolják azt, aki nincs a hangadókkal, valamilyen szempontból kilóg a sorból. A mi közösségeinkben, azok építésében tanulják meg elfogadni a különbözőségeket, sőt becsüljék meg azokat, akik arra készítik őket, hogy felülvizsgálják véleményüket, ítéletüket. Ehhez elengedhetetlenül szükséges, hogy olyan légkör legyen, melyben ez a folyamat létrejöhet. Tudjanak áldozatot is vállalni azért, hogy valahová tartoznak, más közösségeket pedig mellőznek. Egy keresztény olyan mértékben tudja magáévá tenni az örömhír értékeit, amennyiben belegyökerezett egy élő keresztény közösségbe. Értékekre való rádöbbenésünk, azok felfedezése, azokra való komoly vágyódásunk, azok elfogadása, magunkévá tétele, életünkbe való beépítése, kiértékelése, másokkal való megosztása, mind a közösségen belül, a közösség segítségével történik. A közösségépítés egyben az értékek továbbadását is jelenti.

Kérjük a mindenható Istent, hogy értékeink, kincseink továbbadásában, megosztásában, közösségeink építésében legyen velünk és váljunk érzékenyebbé üzeneteire!

Veréb László plébános

Sulivonal: 06-81-31-32-33

Élve a technika adta lehetőséggel a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia emelt díjas telefonvonalat indított a tanév kezdetén az egyházi oktatási intézmények támogatására. A hívás díja 160 Ft + ÁFA, azaz 200 Ft. Hívjuk fel a fenti számot, éljünk az új adományozási lehetőséggel, támogassuk az állami költségvetési megszorítások miatt súlyos helyzetbe került intézményeink fennmaradását, -gyarapodását.

„Neki dalolok egész életemben...”

Janes Zoltán vagyok, augusztus 1-e óta csongrádi segédlelkész. 1979-ben születtem, Kunszentmártonban nevelkedtem. Az általános iskolai tanulmányokat szülővárosomban végeztem. A középiskolai tanulmányokat Gyulán, a Karácsonyi János Katolikus Gimnáziumban folytattam, majd az érettségi megszerzése után Szegeden, Gyulay Endre megyéspüspök úrnál kértem felvételem a papnövendékek sorába. Felvett és előkészítő évre elküldött az akkor újrainduló váci szemináriumba. Az ott eltöltött egy év után tanulmányaimat Szegeden folytattam. Az ötödik év végén szenteltek diakónussá - szerpappá - három társammal együtt, a szegedi székesegyházban. Ezt követte szeptembertől egy fél éves lelkipásztori gyakorlat, melyet Békéscsabán tölthettem el. Februárban újra visszakérültem a szemináriumba, hogy a szakdolgozat megírása és néhány vizsga letétele után készülhessek pappá szentelésemre, mely tavaly június 12-én volt, szintén a székesegyházban. Első, Kistelekre szóló dispozíciómat a szentelés utáni, Püspök atyával elköltött ebéden tudtam meg. Örömmel és izgalommal mentem. S most ugyanilyen lélekkel fogadtam Csongrádra történő kinevezésemet. Örömmel, mert végezhetem azt a munkát, melyre annyi éven át készültem. Szorongással, mert nem tudtam, hogy milyen környezetbe kerülök, hogy tudok beilleszkedni. Hála Istennek, hogy kedvesen, örömmel fogadtak, jól esett, hogy vártak rám.

Hivatásom kibontakozásában nagyon sokan segítettek. Az általános iskola 2. osztályától részesültem hitoktatásban, 4. osztályos korom óta ministráltam. Tudom, hogy ez mind-mind a papi hivatás ébredésének, erősödésének ideje és helye volt. Példás életű papok, hitoktatók segítettek, mind az általános iskolai, mind a gimnáziumi évek alatt. Ötödik osztályos korom óta él bennem a vágy, hogy életemmel Istent szolgáljam, az Ő szeretetét így viszonozzam; és azt megismertessem másokkal is.

Sokszor éreztem úgy, ahogy Jeremiás próféta is panaszkolt: „Jaj, Uram Istenem! Nézd, nem tudok én beszélni, hiszen még ifjú vagyok.” (Jer1,6)

Ez a feszültség, aggodás bennem is jelen volt és van, hiszen tud-e megfelelően szolgálni az ember a Mindenható Istennek? Hiszem, hogy a prófétának adott válasz nekem is szól:

„Ne mondd azt, hogy ifjú vagyok, hanem menj el azokhoz akikhez küldelek, ne félj tőlük mert veled vagyok és megoltalmazlak.”

Szent Pál apostol vallja és írja egyik levelében: „Te vezettél minden utamon.” Igen, az évek során ezt választottam jelmondatul és megtapasztaltam, hogy életem minden perce az Isten nagy-nagy ajándéka. Eddig is vezetett, életemet Rá bízom, s kitűzöm magam elé, amit diakónusszentelési jelmondatul választottam: „De most már mindig Nálad maradok, hiszen megfogtad jobbomat.” Nála maradok, és a Zsoltárossal én is elmondhatom: „Neki dalolok egész életemben, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek. Bárcsak fogadná tetszéssel dalomat, hisz gyönyörűségemet őbenne találom.” Hogy mennyire lesz tisztán csengő ez a dal, egész papi életem az titok. Az Ő segítségével nélkül fars és disszonáns lenne, de hiszem, hogy életemet Ő vezeti, döntéseimet Ő segíti. Éppen ezért választottam újmisési jelmondatomnak Szent Pál apostol Zsidókhöz írt levelének egyetlen mondatát: „Bizalommal ráhagyatkozom.” Aki meghívott, hiszem, tudom, hogy erőt is ad.

Köszönöm mindazoknak a híveknek, jótevőimnek, kiket sem megszámolni, sem maradéktalanul megnevezni nem tudok, akik bármilyen módon új erőt és lendületet, bátorítást adtak. Kérem, hogy imáikkal és segítségükkel továbbra is álljanak mellém.

S most ezúton köszöntöm kedves híveinket, kívánom, hogy az együtt eltöltött időszak szolgáljon mindannyiunk lelki gazdagodására, emberségünk és keresztény hitünk erősödésére.

Az irodavezető

Sorozatunk következő személye, akit bemutatunk Szilágyi Lászlóné – Margitka – Szegvárról származik. Az ő kezén megy át a perselypénz, az egyházi adó, a temetések utáni pénz, ő fizeti azokat a járulékos összegeket is ki, amely a templom rezsijéhez tartoznak. Végzi az anyakönyvek vezetését, újságok és folyóiratok megrendelését, ellátja a plébánia hivatalban felmerülő adminisztrációs feladatokat. Mindezt immáron húsz éve teszi mint nyugdíjas, nap mint nap ingázva Szentes és Csongrád között. Őt is, mint e sorok lejegyzetelőjét, nehezen lehetett rávenni arra, hogy meséljen élete történetéből, beleértve az itt eltöltött időt is, aki szinte fáradtságot nem ismerve teszi az egyházközségért a dolgát.

Margitka hogyan alakult élete?

Szüleim parasztizálással foglalkoztak, hárman voltunk testvérek, Két testvérem már elhunyt, egyikőjük vízvezeték szerelő, a másik molnár volt.

Az általános iskola elvégzése után vegyeskereskedő ipari tanulónak szerződtem. Vegyeskereskedés abban az időben azt jelentette, hogy élelmiszertől kezdve a festékárun, petróleumon keresztül mindent árultunk, ami egy háztartásban szükséges. 1946-ban szabadultam fel, mint eladó segéd Szegváron. 1948-ban kerültem Szentesre egy édesség boltba - akkor Népboltnak nevezték - mint vezető. Körülbelül fél év után egy papírboltba kerültem szintén vezetőnek, de közben vizsgát tettem papírszaktól és árudavezetésből.

Ekkor alig voltam 22 éves.

A további élete sora?

1949-ben mentem férjhez Szilágyi Lászlóhoz, egy vaskereskedő segédhez. 1950-ben született a fiunk, akinek tanult szakmája géplakatos volt, majd a későbbiek folyamán kántorképzőt és teológiát végzett. Jelen pillanatban Szentesen a Szent Anna templom kántora.

1958-ban született Erzsébet nevű leányunk, végzettsége ápolónő. Van egy nevelt fiunk is, János, akit három éves kora óta nevelünk. Szakmája szobafestő - mázoló. A három családból hat unoka van.

Hogyan került Margitka Csongrádra, mint irodai adminisztrátor?

Gacsári Kiss Sándor atyát nagyon jól ismertem még abból az időből, amikor Szentesen volt káplán, sokat bejárt az üzletbe vásárolni ahol dolgoztam. Évtizedek múlva összefutottam az atyával - én az időben mentem nyugdíjba. Az atya Csongrádon volt plébános itt a Szent József plébánián; és említette, hogy szüksége lenne adminisztrátorra. 1985-ben el is vállaltam az irodai tennivalókat. Alig dolgoztam az irodán, 1986. augusztus elsejével elhelyezték Gacsári Kiss Sándort. Az ő ideje alatt nagyon sok minden meg lett valósítva, úgy a templomban, mint a kolostor épületében. A hívek nagyon lelkesen tevékenykedtek; és adakoztak erejükhöz mérten. 1986-ban Urbán Gábor atya vette át a plébánia vezetését, ugyanis Gacsári atya a püspöknél közbenjárva kérte, hogy Gábor atya kerüljön ide.

Ezeket a változásokat Margitka hogyan élte meg?

Ipari tanuló koromban egy igen szigorú, következetes mesterem volt. Az megkövetelte a pontosságot, a vevőkhöz való kedvességet, és ez segített át mindig a problémákon.

Újra plébános váltás!

1992. augusztus 1-től Soós Dénes atya került ide plébánosnak. Az ő kilenc éve alatt igen sok pénzügyi mozgás volt, hiszen felépült Bokrosan az a templom, amelynek alapkövét még Urbán Gábor atya rakta le. Épphogy felépült a templom, Dénes atyát, kérésére elhelyezték Csongrádról, és egy fiatal, lelkes pap került a plébániára, Nagy Nándor atya személyében.

Nándor atya tevékenykedése hosszú ideig emlékezetes lesz Margitkának. Értve azt, hogy az ő működése alatt lett felújítva a templom és a kolostor, valamint sok olyan dolog lett megvalósítva, amely nem csak egy ember munkáját dicséri.

Hát igen. Itt szembesültem igazán a számlák sokaságával. Úgy rendbe tenni mindent, hogy az a hatóságok felé is megfeleljen, legyen az építkezési, telefon, fűtési, vagy világítási számla. Ugyanakkor sok mindenben segítettem Nándor atyának, mivel bizonyos dolgokhoz igen fiatal volt. Lényeg az, hogy nagyon szépen megoldódtak a dolgok, semmi pénzügyi probléma nem merült fel, persze mindenhez hozzásegített egy adótanácsadó is.

Margitka, mit szól a 2005. augusztusi eseményekhez?

Az, hogy Nándor atya külszolgálatra kérte magát, azt már régen tudtam. Hogy a későbbiekben hogyan alakulnak a dolgok, az nem én rajtam múlik. Az én munkaköröm a plébániai dolgok összes irodai tevékenységének a végzése. Én továbbra is fontosnak tartom az emberekkel való kapcsolattartást. Mint már említettem, a volt főnököm belém nevelte ezt a viselkedési formát. Fontosnak tartom, hogy ha bejön az irodába egy idős ember panaszáradattal, én mindig meghallgassam, tőlem telhetően segítek, - ha nem is anyagilag - de jó szóval, és megnyugvással távozzon. Sajnos, azt tapasztalom, hogy egyre több ilyen és ehhez hasonló eset fordul elő. Úgy érzem, nagyon megszerettem Csongrádot és érzem azt is, akivel egy pár szót is váltottam, hogy mindig és mindenben a hívek szolgálatában álltam.

Margitka, a további tervei?

Bejelentettem Veréb atyának, hogy ebben az évben be akarom fejezni az átjárást Szentesről, ezzel egyidejűleg átadom az irodai munkákat is. Szeretnék több időt tölteni az unokákkal és a betegeskedő férjemmel, - hogy a sors hogy dönt az a jövő titka.

Csak visszatérek a korábbi kérdésemhez, hogy mit szól a 2005-ös eseményekhez?

A püspök úr a tájékoztatójában írta, hogy mivel pap hiány van, sajnos így oldható meg a plébániák élete, mint ahogy megoldódni látszik itt is. A plébános úr és a káplán úr is mindent megtesznek azért, hogy jól menjenek itt a dolgok, hiszen amit korábban beterveztünk továbbra is megvalósulni látszik.

Margitka, köszönöm szépen, hogy újságunk rendelkezésére állt. Nagyon jó egészséget kívánok.

Felföldi Miklós

Terményáldás

Minden év szeptemberében, amikor már a betakarítások ideje javában zajlik, templomunkban a hívek elhoznak azokból a terményekből egy - egy darabot, amelyet természetnek. Ez 2005. szeptember 10-én szombaton is így történt. Néhány személy a sekrestyés asszonnyal - kis asztalokra rakva - feldíszítették a hozott terményekkel a templom egy részét. 11-én vasárnap a szentmise keretében László atya megáldotta a terményeket, a földet megmunkáló embert és kérte az Isten áldását, hogy a jövőben is erőben és egészségben termelhessenek. Ez az áldás egy felemelő érzést vált ki minden alkalommal a résztvevőkből, a termelőkől egyaránt. Szentmise végén a szokásoknak megfelelően a hívek egy-egy megszentelt terménnyel távoztak haza.

Miserendek

Szeptember 5-től a plébániánk templomaiban az alábbi időpontokban kezdődnek a szentmisék:

Szent József templom:

- hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek, szombat este 18.00 órakor;
- vasárnap: 08.30 órakor.

A hét halottaiért pénteken este van a szentmise.

Bokros, Szent László templom:

- vasárnap 15.00 órakor.

Az időpontok október 1-től változnak, az esti szentmisék egy órával korábban kezdődnek.

Augusztus 1.

Ez a hónap ugyan úgy, mint az összes többi mindig ismétli ön ön magát, hiszen az év tizenkét hónapból áll. Az augusztus 1-je különleges nap egyházunk életében, mivel a püspök úr ekkor helyezi a papokat új állomáshelyükre. Az áthelyezés történhet a pap kérésére, vagy akarata ellenére egyaránt. Mi a piroskavárosiak az utóbbi időben két olyan helyzetet éltünk át, amikor papjainknak saját kérésükre történt az áthelyezése. Mindkét esetben olyan pap távozott körünkől, akik igen sokat tettek az egyházközségünk felemelkedésért.

Dénes atya vezetésével felépült a bokrosi templom, ami a bokrosi hívek régi vágy álma volt. Az bizonyos, hogy az atyának sok álmatlan éjszakát okozott, amíg a felszentelés megtörtént. Alighogy az ünnepség véget ért, értesültünk, hogy Hódmezővásárhelyre távozik 2001. augusztus 1-vel.

Nándor atya ide kerülésével egy fiatal, örökmozgó papot ismertünk meg. Tagadhatatlan, hogy az első pillanattól kezdve az itt töltött négy éve alatt hatalmas munka lett elvégezve, hiszen Dénes atya az új templom építésével volt teljesen leterhelve, így az itteni problémák csak görgetve lettek. Megint elérkezett július vége, 2005. július 29-e az Egyházközség Képviselőtestületének ülése.

Idézet a jegyzőkönyvből:

„Elsőnek a plébános bejelentette, hogy augusztus 1-től távozik az Egyházközségtől, külszolgálatra megy. A Plébánia vezetését Veréb László atya veszi át, aki augusztus 1-től vezeti a Nagyboldogasszony plébániát is.” Bevezetőmből ezért adtam az „Augusztus 1.” címet, ugyanis a hívek ilyenkor nagy várakozással vannak az ide érkező lelkipásztoruk iránt. Július 24-én, a féltízes misén az alábbiakkal búcsúztattam Nándor atyát.

Kedves Nándor Atya, Kedves Hívek!

Irományaim rendezése közben leltem rá az idejöveteledre írt röpké szövegre: „Engedje meg, hogy ősi szokás szerint kenyérrel, sóval és borral fogadjuk szerény, de sok munkát igénylő templomunkban.”

Azóta négy év telt el; és akik benne éltük, azok tudjuk legjobban, hogy milyen sok munka meglett valósítva. Hozzád bekapcsolódva kialakult egy igen aktív csoport, akik szinte bármikor mozgathatók voltak. Értve ezt a nagy

felújítástól kezdve a Váry Gellért dombormű avatásán át, negyedévenkénti újság szerkesztés illetve írás, pingpong versenyek lebonyolítása, hangversenyrendezés, szennyvíz csatorna rendbe tétele, Kolostor épület festése-mázolása, könyvtár rendezése, parókia folyosójának újra járólapozása, számítógép és nyomtató beszerzése, fürdőszobák újjá építése, garázs bejáratának betonozása, és most egy pályázatot nyerve az Inter-Net bekötése, amely talán a későbbiekben a fiatalok ide vonzását is eredményezheti.

E közben eljött a templomunk 75 éves évfordulójának megünneplése. Annak tiszteletére kiadtunk egy nyomtatványt, amely ugyan nem a mi művünk teljes egészében, de azt úgy rendezni, kibővíteni, hogy az ma is helyt álló legyen, egy kis csoportnak a munkája, mely esetenként fél éjszakákat dolgozott Veled együtt. Az, hogy ez mind megvalósult, ide jöveteledkor tapasztalt fiatalos lendület sokunkat magával ragadott. Így esetenként volt is olyan megjegyzés, hogy fogjuk vissza magunkat. Az idő azonban minket igazolt Veled együtt.

Reméljük az új állomáshelyeden az itteni négy év tapasztalatát, esetleg kudarcát kiküszöbölve hasznosítani tudod és fogod.

A továbbiakban is kérem a Jó Istent magam és a hívek nevében, hogy adjon erőt, egészséget a terveid megvalósításához.

Hogy egy Ember, aki tegye a dolgát!

Ezek után fogadd szeretettel tőlük ezt a csongrádi emléket!

Szilágyiné Margitkától kapott hírek szerint Nagy Nándor atya szeptember 14-én szerencsésen megérkezett külszolgálatának állomáshelyére a kanadai Welland városába.

Augusztus 2.

A Porciunkula-i búcsú mise előtti perceiben köszöntöttük Veréb László és Janes Zoltán atyákat.

Tisztelt Veréb László atya, Káplán Úr!

Nándor atya elbúcsúztatása után, vasárnaptól kezdve nem kis fejtörést okozott, hogy Önt, Önöket, hogyan is köszöntsem. Azt, hogy fogadja tőlünk szeretettel azt a régi szokást, hogy kenyérrel, borral és sóval kedveskedünk, ez minékünk nem elég, úgy hiszem a hívek többet is mondatnak ettől.

Kérjük, hogy e városrész szépen felújított templomát, kolostorát, parókiáját és nem utolsósorban híveinek lelki életét úgy gondozzák, hogy a 75 évvel ezelőtt a templomot felépítők boldogan nézzenek le ránk, hogy nem hiába dolgoztak az úgynevezett téglás körmenetekkel azért, hogy itt ez az Isten háza felépüljön. Ehhez kívánunk erőt, egészséget.

Sajnos a püspök úr úgy rendelkezett, hogy Önök mindketten a Nagyboldogasszony templom parókián lakjanak. Mindez azt eredményezi, hogy itt pillanatnyilag a paplak üresen fog maradni. Reméljük az idő mindent megfog oldani, számunkra is kedvezően.

Isten áldása kísérje az Önök munkáját.

Felföldi Miklós

Kedves Szülők!

Magyar Katalin megromlott egészségi állapota miatt a következő időszakban a Szent József Plébánia hitoktatói feladatait, így az iskolai hitoktatást Gyóni Sándorné és Bodorné Ternai Sára fogják ellátni.

Kati néni! A lap hasábjain keresztül is mielőbbi felgyógyulást kívánunk.

Tanévkezdésre

Kedves Szülők! Minden ember számára fontos, hogy a világ változásai közepette, amikor sok ember lelkéből eltűnt a jóra, a szépre, a nemesre való érzék, megtalálja az egyensúlyt, megtalálja életének értelmét, még akkor is, ha az élet mást enged sejteni, még akkor is, ha az emberiség többsége engedi, hogy a világ magával sodorja. Nekünk meg kell mutatnunk, hogy igényesek vagyunk, hogy van lelkünk, amelyet nemesebbé akarunk tenni. Mi nem vagyunk a „tömeg” része, nem vagyunk egy egyszerű fa a nagy erdőben, hanem valami több, és többre vágyunk, és többet szeretnénk gyermekeink számára, mert előttük áll a jövő, amelytől ők többet várnak. Az ember lelkébe, Isten kezdetől fogva beleoltatta a három természetfeletti erényt: a hitet, a reményt és a szeretetet, melyeket ki kell bontakoztatni, melyeket növelni kell ahhoz, hogy élni tudjunk a célnélküli, reménytelen, és szeretethiányos világunkban. Ehhez az „emberi élethez” nyújt segítséget Isten szava, és a keresztyén nevelés, hogy megőrizzük az ember méltóságát.

Tudjuk jól, hogy az emberré nevelés elsősorban a szülők feladata. A tanárok segítenek az iskolai évek során abban, hogy a gyermekből ember legyen. A hitoktatók próbálnak segíteni abban, hogy a gyermek jó ember, vagy keresztyén ember legyen, aki a mai világ által kínált körülmények között is, még tud hinni, remélni és szeretni.

Gyermekeik emberré nevelése érdekében kérjük a felelősséget érző kedves szülőket, hogy segítsék munkánkat, hogy hallgassák meg velünk együtt Jézus parancsát: „Menjeteek tehát, tegyéteek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljéteek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap a világ végéig” (Mt 28, 19-20). A szülőkhöz Isten a természet szavával szól: Rátok bízom a gyermeket, és nem csak testet adtam neki, amit táplálnotok és öltöztetnetek kell, hanem lelket is, amit kibontakoztatni és nemesíteni tartoztok.

Gyóni Sándorné

Templomunk 75 éves történetéről megjelent kiadvány a nyomtatási költség árán, 200 Ft/db – még kapható a Plébánián.

István király, tekints miránk...

Azok a kedves olvasók, akik szeptemberben kezükbe veszik a Harang-Szó című újságunkat elcsodálkoznak azon, hogy az augusztus 20-ai városi ünnepség hogyan is kerül e lap hasábjára. Mivel kiadványunk negyedévenként jelenik meg, így a múlt eseményéről számolunk be azok számára, akik nem tudtak jelen lenni a városi ünnepségen, mi úgy érezzük nekünk kötelességünk számot adni Szent István és az új kenyér ünnepéről.

A Kossuth téren a Csongrádi Fúvózenekar indulókat játszott, miközben a rendezvény résztvevői mellett a cserkészek is elfoglalták a helyüket a Városháza előtt.

Az ünnepség a Himnusz elhangzása után Tűz Tamás: Szent István király című versével folytatódott, amit Pozsár Ferenc adott elő.

Jól megjelölte ezt az ezredévet:
keresztel írta rá kemény nevét,
mint halhatatlan győzelmi ék.
Alapkö lett, de kőnél súlyosabban
vetette el az épülő falakban
toronyszökkentő, férfias hitét.

Amint alázatát mindegyre inkább
úrrá emeli roppant erején,
a bércre hág, s egy országon tekint át,
hol hajnalpírban reszket még a fény.
Komor felhőkből bomlik ki a kék ég
s virrasztva várja népe ébredését
a századok szélfúttá reggelén.

Nem tévován, de biztos mozdulattal
lendül előre tervező keze,
míg port kavar és szilaj kedvvel nyargal
a forró puszták zendülő szele.
Bölcs szemmel néz a fényes távlatokba
s pillantásával féltőn átkarolja
a frissen szántott szűzi földeket.

Kegyes jobbjaival törvényt ír, keményet,
hogy megkösse a rónák vad porát,
szőlő teremjen és kenyér, fehérebb
s hogy mindenki meglelje otthonát.
Áldott szigor, rendet hozó szelídség!
Arany szív, mely eltékozolja kincsét,
hogy új szívekben ragyogjon tovább!

Hát róla zengjen most a lelkes ének!
Uram, téged dicsérünk általa,
mert ő volt a te választott edényed,
apostolod; híved s a föld sava.
És ő volt ama bibliai sáfár;
kire be jó, hogy éppen rátaláltál,
midőn megvirradt napunk hajnala!

Ezek után került sor Bedő Tamás polgármester ünnepi beszédére.

Fotó: Bálint

Tisztelt Ünneplő Közönség!
Kedves Csongrádiak!

Hagyományainkhoz híven ismét itt vagyunk a Városháza előtt, hogy emlékezzünk Államalapító Szent István király napján és magunkhoz vegyük a megszentelt új kenyeret.

Az elmúlt évtizedekben életünk része lett az augusztus 20-ai megemlékezés, még akkor is, ha e napon nem mindig ugyanazt ünnepelte a hivatalos politika. Törvény 1991. óta rendelkezik Államalapító Szent István király napjának megünnepléséről.

Az államalapítást ünnepeljük I. István szentté avatásának napján. 1083-ban, László király uralkodása alatt e napon avatták szentté I. Istvánt és Nagy Lajos uralkodása alatt lett egyházi ünnep.

A magyar történelem során augusztus 20-a és Szent István király megítélése az uralkodó politika igénye szerint sokszor átértelmezésre került. Hol kikerült ünnepeink sorából, hol bekerült és többlet tartalommal, vagy más ideológiával lett magas állami ünnep.

Volt, hogy katolikus ünnepként sokan nem tartották nemzeti egység kifejezésére alkalmas ünnepnek, volt hogy a revíziós politika szolgálatába állították, s volt hogy az egyházi és nemzeti tartalmaitól megfosztva az alkotmány ünnepnapját jelentette.

Mindezek jelzik, hogy lehet átértelmezni e napot, csak értelmetlen és szükségtelen, de hazánk történelméből elhagyni nem.

Sokszor sokakban felmerül a kérdés, állami, nemzeti ünnepeink közül melyik a legnagyobb, melyik határozza meg tudatunkat, emlékeztet bennünket a régmúlt dicsőségeire. Úgy gondolom a válasz egyszerű, hiszen minden ünnepünknel megvan a saját történelmi környezetében betöltött fontos, sorsunkat meghatározó szerepe, de államalapítás nélkül nem tudnánk őket ünnepelni. Szent István király napján ezt az egy naphoz nem köthető, a magyarság megmaradását biztosító történelmi eseményt ünnepeljük. Azt az eseményt, amikor maguknak hazát találó magyarok és velük együtt élő népek véglegesen meg tudtak telepedni és tudtak élni a Kárpát-medencében.

Az államrendszer kiépítése, a kereszténység felvétele mindazt biztosította, hogy ma itt ünnepelhetünk.

Ma szerte az országban rendezvények, eget festő tűzijátékok, koncertek forrása emlékeztet látványosan bennünket Államalapító Szent István és az ő fő művére.

Az ünneplés látványos, de emlékezni magunkban is kell és lehet, gondolkodni azon, hogy mi az, ami szükséges ahhoz, hogy ez a nap évszázadok múlva is ünnep lehessen. Melyek azok a gondok, feladatok, amelyek megoldásához, ha úgy tetszik nemzeti közös többszörös szükségeltetik. Hol tudunk többet tenni azért, hogy a haza tovább fejlődjön. Hiszem, hogy kis és nagy közösségben egyaránt megtaláljuk e kérdésekre a választ, tesszük dolgunkat és jutunk előre. István király közel negyven éves kemény, sokszor akadályokba ütköző harcra torkolló munkával megalkotta mindazt, amit ma Magyar Államnak hívunk. Történelmi idők során ideológiák, határok változtak. Megszállók jöttek, mentek, de a Szent István által lerakott állam alapjai mégis kiállták az évszázadok próbáját.

Ne csak ünnepeljük azt a történelmi tettet, hanem segítsünk abban, hogy továbbra is meghatározó nemzeti ünnepünk lehessen.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Ma kenyeret is szentelünk. És egyben ünnepeljük az új kenyeret. Hagyományát tekintve rövidebb megemlékezés, mint nemzeti ünnepeink többsége, hiszen az első aratóünnepeket a XIX. század végén rendezték. E napon megemlékezünk mindazok dolgos munkájáról, akik lehetővé tették, hogy az új kenyér az asztalunkra kerüljön. Emlékezzon mindenki arra, hogy mennyi munka, szenvedés és idegeskedés, izzadás van amögött, míg ez a kenyér az asztalra kerül. A földből élő emberek ünnepe ez, hálát mondva a termésért és reménykedve a jövő évi jó termésben.

Az ünneplés pillanataiban is gondoljunk hálával és köszönettel a földművelő emberek fáradtságos munkájára.”

A polgármester beszédét követően Szent Istvánról hangzott el egy énekszám Tyukászné Balázs Katalin előadásában, majd Veréb László plébános megszentelte az új kenyeret és egy dél amerikai történetet mesélt el, melyben a kenyér szoros összetartó erőt képviselt egy család életében. B. Palocsay Erzsébet: A kenyér balladája című versének előadása alatt a polgármester megszegte az új kenyeret, amit a rendezvény résztvevői között a cserkészek osztottak szét. Az ünnepség a Szózat hangjaival fejeződött be.

Felföldi Miklós

Fotó: Bálint

Hallgassuk a Magyar Katolikus Rádiót!

Templombúcsú Csongrádon

Szent József templom

A templom kiváltságának búcsújára a ferences rendi Porciunkula-i búcsúra került sor augusztus 2-án. Az olaszországi Porciunkula város temploma a XIII. században élő, a rendet alapító Szent Ferenc kedvelt helye volt, a rendjének bölcsője. Ezen a napon Jézus és Mária jelent meg Ferencnek; és az itt kapott látomásában kérte és nyerte el a templom látogatói számára a teljes búcsút.

Ehhez az ünnephez kötődik a ferencesek viseletéhez tartozó vezeklőv használat is. A rendhez tartozó szerzetesek Csongrádon 1936 és 1950 között végezték a Szent József Plébánia szolgálatát. A búcsú napján a hívek közösen imádkoztak az egész nap látogatható templomban a Szentatya szándékára.

Az ünnepi szentmisére este hat órától került sor, amit Kovács János nyugállományú tábori lelkész mutatott be Veréb László plébánossal és Nagy Nándor atyával közösen.

Nagyboldogasszony templom

Gyönyörű, napsütéses reggelre ébredt a város augusztus 14-én, vasárnap. Jelentős ünnep ez a csongrádiak számára, hiszen ekkor ünnepeljük a Nagytemplom búcsúját, amint a szentélyen látható latin felirat is jelzi: „A mennyekbe fölvett Boldogságos Szűz Mária tiszteletére” épült ez a templom, s az Ő oltalmába helyezte magát Csongrád népe. Már kora reggel gyülekezni kezdtek a búcsúsok, akik a helybéliekkel együtt a 10 órás szentmisére zsúfolásig megtöltötték a templomot. A harangzúgás és az orgona ünnepélyes akkordjai jelezték a szentmise kezdetét, melyet Főtisztelendő Vági László c. apátplébános

mutatott be. Az ünnepi szónok emlékeztetett mindannyiunkat arra, hogy milyen időszerű a Szűz Mária iránti ragaszkodásunk, s hogy az ő anyai pártfogása mellett kell közösséggé kovácsolódunk.

A szentmise végén megtartották a szentségi körmenetet, melyet Galli János karnagy úr és a Fúvószenekar tagjai tettek ünnepélyessé, lélekemelővé és felejthetlenné.

Szent Rókus templom

Augusztus 15-én ünnepeltük Csongrád ősi templomának a belvárosi Szent Rókus templomnak a búcsúját. A szentmisét és a szentbeszédet Janes Zoltán káplán mondta, aki Szent Rókus életének egy-egy részét felvillantva emlékeztetett arra, hogy Szent Rókus tisztelete számunkra is fontos, hiszen közbenjárását elnyerve nemcsak a földi bajoktól szabadulhatunk meg, hanem Isten kegyelmének kieszközölője is számunkra. A templomhoz való hűségünk pedig kifejezi buzgó elődeink iránti tiszteletünket, mert miénk ez a templom, amit közel 300 esztendeje talán közvetlen környezetünkől ősapáink, ősanyáink emeltek a pestisjárványból való megmenekülés emlékére.

Jegygyűrű -2.*Az emberi személy és az emberi test. A szexualitásról.**Dr. Tierney Bennet atya előző lapszámunkban megjelent előadásának folytatása.*

A magyar fiatalokhoz szólt tovább az atya, aki a temetőben imádkozott, mielőtt előadását megkezde volna. A temetőben levők is élnek, nem halottak, csak előttünk mennek. Tanuljunk tőlük. Ne feledjétek magyar hagyományaitokat!

Az atya elmesélte élményét: egyik alkalommal észak- Mexikóba utazott repülőgépen. A stewardess így szólt hozzá: Uram, ön nem ülhet itt. Miért? Mert előre kell mennie az első osztályra. Oké. Középkorú nő ült a helyemre, mondta az atya, én pedig az ő helyére. Szeretne egy kis pezsgőt?- kérdezték az első osztályon. Miért ne? Szeretne rákot? Természetesen! Valaki oldalról ütöget. Vékony férfi volt, 65 év körülinek látszott; szeme besüllyedt egészen. Kevés ősz haja volt. Pedig huszonvalahány éves volt. Pap maga?- kérdezte. Igen. Beszélhetünk? Igen. A férfi elmondta, hogy AIDS-es. Megtehetett mindent, amit életében akart, apja pénzét használta erre. Mindent megtett, amit akart. Boldognak tartjátok? – kérdezte az atya a fiataloktól. Nem lehettek boldogok, nem lehettek szükségszerűen boldogok, ha mindent megtesztek, amit akartok. Orvost lehet pénzen vásárolni, de egészséget nem. Társat lehet pénzen vásárolni, de barátot nem. Keresztet lehet pénzért vásárolni, de Megváltót nem. Templomot lehet pénzen vásárolni, de mennyországot nem. A pénz, a hatalom nem tesz boldoggá! Kérdeztétek meg Lenint, Sztálint! Csak egyetlen dolog van, ami boldoggá tehet, a szeretet.

Rengeteg okot sorolnak fel az emberek, hogy házasság előtti szexuális életet éljenek. Ilyenek: szeretjük egymást. Most még nem akarunk, vagy nem tudunk megházasodni; talán majd a jövőben. Bízunk egymásban, mindig együtt akarunk lenni; és így együtt élünk, de szentség nélkül.

Bocsánat! Hogyan lehet együtt élni szentség nélkül? *Ha valóban szeretitek egymást, miért nem házasodtok meg?* Mert túl fiatalok vagytok? Mert tanultok? Mert nem akartok gyermeket, legalábbis most? Akkor összeházasodhattok és később tervezhettek gyermeket természetes családtervezéssel, amit az Egyház is elismer. Ha

valóban szeretitek egymást, az igaz szeretet tudja, hogyan kell várni. Érdemes a barátnődre várni? Érdemes a fiúdra várni? Nem gondolod, hogy kedvesed szeret annyira, hogy megvárjon téged?

Másik okok, melyeket fel szoktak sorolni: felnőttek vagyunk. Nem akarunk összeházasodni. Nem akarunk együtt élni, van vonzalom; buli legyen, a szexuális élet erre jó módszer- csak egy pillanat.

Úgy gondolod, hogy a partnered csak egy játék? Úgy gondolod, hogy a kedvesed, a barátnőd egy játék számodra? A barátod egy játék számodra? Hány ember van, akinek megengednéd, hogy úgy használjon mint egy játékot? És mi van az érzéseitekkel? Elvennél valakit, használnál, aki másokat úgy használ mint játékot? Elvennél valakit, aki szeretne játék lenni, és megengedi mások számára hogy évekig használja őt? Ez az apáról és anyáról alkotott ideál? Ha egy kapcsolat csak egy vonzalomra épül, nem tarthat sokáig. Valami több van az igaz szeretetben, mint vonzalom. A szeretett személyt az igaz szeretetben jó és rossz időben egyaránt szeretjük. Szerethetjük azt a lányt most is, mert gyönyörű arca van, és szerethetjük akkor is, amikor 80 éves. Gazdagon vagy szegényen is szerethetek, egészségesen vagy betegen is. Az igaz szeretetben bizalom, érettség, kitartás, őszinteség van. Szeretni szeretnél? Mert a szeretet az egyetlen olyan dolog, amely boldoggá tehet. A szeretet a boldogság titka.

Egyszer Mexikóban a helybeli városka lakosai megcsodáltak egy gyönyörű párt. „Nézzétek, hogyan fogják egymás kezét! Nézzétek, hogyan beszélnek egymással!” Összeházasodtak, két gyermekük lett. Ám egy idő után a férj későn jött haza, mindig a munkájára hivatkozott és arra, hogy mindent a csaláért tesz. Másik városba is kellett mennie gyakran. Az asszony egyszer mosni akarta a ruhákat, és megérezte valamit: „Ez nem az én parfümöm! Én nem is használok rúzszt!” És sírt, és csendes volt. Többször megtörtént. Végül egyik ismerőse elmondta: „A férjednek egy lánya van egy másik nőtől.” Szétváltak, külön költöztek. Hazug volt a férfi. Otthagyta a nőt semmivel, lakás nélkül. A két gyermeket az asszony nevelte tovább. Három évvel később más nővel került össze ez a férfi. Azt is otthagyta, akitől lánya volt. Úgy gondoljátok, hogy ez a férfi valóban boldog lehet?

folytatva a 14. oldalon

a 13. oldal folytatása

Írországban történt: valaki odament az atyához és sírt. Orvosnál volt; specialistához küldték, szklerózis multiplexe van. Másfél hónappal van a házasságkötés előtt. Pedig minden készen volt már az esküvőre. Az atya megkérdezte tőle: „Elmondta ezt a vőlegényednek?” Nem tudom- volt a válasz. „Szereted?” Igen. „Meg kell akkor mondani neki.” Nem tudom. Három nappal később mégis elmondta. A vőlegény így felelt: „Érdekel! Mert ami veled történik, az velem is történik. Szeretlek, és el akarlak venni.” Összeházasodtak. Két gyermekük lett. A második gyermek születése után a betegség egyre gyorsabban fejlődött; majd toloszékbe került az asszony. Nem bírta magát megetetni, a WC- re sem tudott egyedül menni. Később mentális képességeit is elveszítette- nem ismerte fel a férjét, gyermekeit. Mi volt a férjnek a hozzáállása? A munka után rögtön a feleségével akart lenni, megtett érte mindent. Értitek, mit jelent ez? Az apa felkészítette édesanyjuk halálára gyermekeiket. „Édesanyánk a mennyországba megy!” Temetés: a koporsó mögött állt az apa két gyermekével. Egy szürke öltönyt viselt. Mosolygott, de sírni akart. A gyermekekről sugárzott a boldogság: „Mert ma anya a mennyországba megy!” Három évvel később elvett egy másik nőt, egy nagyszerű jelleműt. Öt gyermekük lett. Most hét gyermeke van. Azt kérdelem: úgy gondoljátok ő boldog ember? *Melyik ember szeretnétek lenni? Válasszatok!*

Huszonegy ok, hogy a házasság előtt ne legyen szexuális élet: négy biológiai, hat pszichológiai, négy antropológiai, három társadalmi, két etikai és két vallási. Például: *az igazságot éljétek meg!* Az Egyház ezt tanítja. Kötelessége ezt elmondani, a kellemetlen dolgokat is elmondani; mert csak az igazság tesz szabaddá. Éppen ezért sokszor üldözik is. Az igazság sok ember, néhány rendszer, ideológia számára kellemetlen. Az egoisták (önzők) számára különösen kényelmetlen. *Az igazságok igazsága a szeretet.* A szeretet az egoizmus ellentétje. Az evangélium első számú üzenete a szeretet. Az igazság az egoista számára olyan, mint a világosság a vámpír számára. *Biológiai okok:* van lehetőség betegséget elkapni. Óvszer: a tudomány mondja, nem az Egyház, hogy lyukak vannak rajta, saját szemeddel nem látod, mikroszkóp alatt nagyon nagynak tűnnek. 30

százalékban nem képes a spermát magában tartani. Az AIDS vírus 500-szor kisebb, mint egy spermium. Emberek millióinak mondták, hamisan, hogy óvszerrel,- ha jól használják, a szex biztonságos. Tény: milliók haltak meg, szinte világkatasztrófa lett az AIDS-ben elhunytak száma miatt, 1987-től. Ekkor jöttek hangzatos szavakkal, az óvszert reklámozták szlogenként. 1987-től 1997-ig az áldozatok száma világszerte 15 millióról 33 millióra is többre emelkedett.

A fogamzásgátlás és mellékhatásai: a házasság előtti élet legtöbbször a fogamzásgátlás formáival jár együtt. Miért használják ezeket? A lehetséges gyermek foganása miatt. Ettől félnek. A lány mondja, hogy gyereket vár. A fiú: miért nem vigyáztál? Tégy valamit. *Bocsánat! Mi ez?* Hogyan lehet, hogy megfogant? A fogamzásgátló módszer nem működött; elfelejtették? A testedben van egy új lény, és a srác, akiről azt hitted szeret, savanyú. És most tiéd az összes felelősség. Talán arra kér, hogy elvegyed az életet. Az abortuszok legnagyobb száma a házasság előtti szexuális életből ered- és legtöbbször fogamzásgátlót használtak. A társadalom látja, hogy terhes ez a nő. Hogyha abortál, egész életében ennek a kihatásaival kell élnie. 840 millió ember éhezik, ebből 200 millió gyermek. Ebből 13 milliónyian halnak meg minden évben éhségben. 36 ezer naponta, 1500 óránként, 25-en percenként, minden 3. másodperben egy gyerek hal meg csak éhség következtében. *Sokkal többen halnak meg abortuszok miatt!* Több mint 60 milliónyian haltak meg Lenin és Sztálin uralma alatt. Az abortusz összes formájából több mint 60 millió áldozat van minden évben a világon. Értitek? Abortusz miatt többen halnak meg, mint éhség következtében! 6 milliárd ember él a világon. Tudjátok, a 60 millió mit jelent? *Pszichikai okok:* A test kifejezése a személy teljes önátadását jelenti. Ezt a házasság előtti szexben megmásítják. Nincs teljes önátadás. Nemcsak test vagy! A teljes önátadás ezt jelenti: testedet, teljes eszmédet, teljes önmagadat odaadni. Mit gondolsz arról a férfiről, aki a házasság előtti este ezt mondaná: „Jól van, holnap összeházasodunk, de ez nem örökre szól ám!” Hozzámennél ehhez a fickóhoz? Ez a jövőbeli gyermekeidnek az apja? Az, aki a biztonságot adja a család számára?

A házasság előtti szexben a „Szeretlek!” csak egy mese. Csak egy a sok közül. Hány lány sírt!

Te is sírni akarsz? A te választásod!

A házasság előtti szex a legjobb garancia a házasságban való hűtlenségre. Ha nincs akaratod arra, hogy hű legyél a házasság előtt, úgy véled, meg lesz az akaratod arra, hogy hűséges légy a házasságban is? Mi történik, ha beteg lesz a feleséged? Vagy gyermeket fogan? Mi történik, ha egy üzleti útra mész el nélküle? Akarod a társadalom legtipikusabb dolgát? És ha nem, akkor mit teszel érte?

Az igaz szeretet nemcsak egy érzés.

Látjuk Máriát Betlehemben a gyermek Jézussal a kezében. Mária ránevet gyermekére; boldog. A kis Jézus visszanevet Máriára. Igen, ez a szeretet. De Mária a keresztlábánál ugyanaz a Mária; ugyanaz a hit, remény, ugyanaz a Jézus, ugyanaz a szeretet. A szeretet annyira különleges a jóban, rosszban.

40-50 fős ifjúsági csoporttal táborozott egyszer az atya. Táborútnél gitár szólt, majd beszélgettek. Mi a boldogság? Egyik fiú azt mondta: „Egy jó adag drog!” (6 hónappal később meghalt). Egy másik fiú mondta: a szeretet egy gyönyörű nő. Egy lány mondta: a szeretet egy gyönyörű férfi. Végül egy másik lány mondta: csak úgy lehet valaki boldog, ha szeret. (Ez a legjobb válasz volt eddig). De mi a szeretet? *A szeretet teljes önátadás!*

Élt egyszer egy fiú és egy lány. A fiú elment a lányos házhoz. Bekopogott. Ki az? – szolt ki egy édes hang, a lányé. „Én vagyok az!”- mondta a fiú. Tűnj innen!- mondta a lány. A fiú sírt, depressziós lett, a sivatagba ment elmélkedni. Hat hónappal később visszajött, megint elment a lányos házhoz. Kopogtat. Ki az?- szolt ki egy édes hang. „Te vagyok!” Ekkor nyílt ki az ajtó.

Ne menj senkihez, te lány, aki nem ezt mondja! Hogy számomra fontosabb vagy, mint én önmagam számára! Gyermekeid apja akarok lenni! De mivel szeretlek téged, tisztellek és tudom, hogyan várjak. Ha férfi vagy, keress ilyen lányt. A szeretet az ilyen boldogság titka. Mindenkinek van a keresztség által hivatása: hogy szeressünk; ez jelenti az evangéliumot megélni,- valaki az egész életét adja, nincsen nagyobb szeretet ennél. Gyakoroljátok ezt a szeretetet és Isten akaratát teljesítitek. „Egészen Tiéd”- mondta II. János Pál pápa.

Ez a te mottód is? Teljesen a tiéd vagyok, és ezért vagyok.

Nincsen az igaz szeretetnél nagyobb dolog!

*Forrásmunka: Bennet atya - aki pap és genetikus
Nagy Nándor*

Anyakönyvi hírek

Halottaink:

Meggyesi István

Kléner István

Gróf Péterné – Gutpintér Franciska

Surányi Istvánné – Lovas Mária

Rácz Józsefné – Kállai Mária

Rácz István

Csépe Andrásné – Muládi Anna

Tóth Józsefné – Rácz Franciska

Ördög Pál

Palásti József

Kállai Mihály

Száraz Jánosné – Német Mária

Keller Lászlóné – Keller Erzsébet

Bódi Róbert

Pongrácz Zoltán

Palásti Józsefné – Kelemen Erzsébet

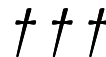
Maszlaj István

Gábos Árpád

Német Henrikné – Torma Mária

Vincze Lászlóné – Vajda Etelka

Förgeteg Ferenc

Árvizek után

Székelyföld és Csángóföld árvízkárosultjainak javára az alábbi számlaszámokon küldhetünk segítséget a Magyar Máltai Szeretetszolgálaton keresztül:

Székelyföld: 10300002-20102898-00003285

Csángóföld: 10300002-20102898-71003285

Mivel a Magyar Máltai Szeretetszolgálat kiemelten közhasznú tevékenységet folytat, az adományozott összeg 30%-a leírható az adóból, ezért az adományozó a befizetési csekken vagy az átutalási megbízáson pontosan tüntesse fel a neve mellett az adószámát és székhelyét.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat köszöni bizalmukat és a rájuk bízott adományokat.

Gyermek oldal

Rejtvény

1	2	3	4	5	
6					7
8			9	10	
11			12		
13			14		

A megfejtését és a mozaik képen szereplőről való megfejtéseket – leírásokat – nevetek feltüntetésével október 10-ig adjátok le a könyvtárba. A mindkét „feladatot” helyesen megoldók közül sorsolással három főt könyvjutalomban részesítünk.

Vízszintes:

1. Megfejtés első része
6. – i papnak fapipája van
8. Pénz nem
11. Nem fölé
12. Időmérő
13. Légy lárvája visszafelé
14. Gyomnövény

Függőleges:

1. Folyó két partját köti össze
2. Magyar folyó
3. Nem biztos
4. Tót Ferenc
5. Azonos magánhangzók
7. Megfejtés befejező része
9. Csillár teszi
10. Amibe a termék kerül

Könyvajánló

Ha szeretsz hajtogatni, vagy nincs karácsonyi ajándékötleted, vagy csak a kézügyességedet akarod fejleszteni, javaslok, vedd kézbe a „**Keresztény ünnepeink**” című origami - papírhajtogatás - könyvet. A könyv elején leírja a szerző, hogy melyik jelnek mi a jelentése. Ezt jó ha megtanulod, így munka közben nem kell folyton előre lapozgatnod. A tartalomjegyzékben a csillagok számával jelzik, hogy milyen nehézségű a feladat. Minél több a csillag, annál gyakorlottabbnak, ügyesebbnek kell lenned. Minden témához, ünnephez van egy kis ismertető, amiben leírják annak az ünnepnek az eredetét. Sőt, mivel angolul és németül is megtalálod ezt, így még a nyelvtudásodat is szórakozva bővítheted.

A könyvet kikölcsönözheted a Plébánia könyvtárából, mely szombaton 16.00-18.00 óra, vasárnap 09.30-11.30 óra között tart nyitva.

Kedves Gyerekek!

A Harang-Szó szerkesztősége pályázatot hirdet általános iskolás korúak részére „Az én karácsonyom” címmel.

Kérjük, hogy az eddigi karácsonyi élményeitekről, vagy az elkövetkező karácsony várásával, megünneplésével kapcsolatban – próza és vers kategóriában – elkészített munkáitokat december 1-ig adjátok le a Plébánia könyvtárában.

A kategóriák 1-3. helyezettjeit könyvjutalomban részesítjük, írásaik megjelennek a következő – karácsonyi – számunkban.

Az oldalt összeállította: Jeszenszky Ágnes

Ki tud róluk?

Szerkesztőségünk továbbra is tervezi a régi fényképek közlését. Kérjük, aki a képen szereplőkről felvilágosítást tud adni, vagy felismeri önmagát, - mely felvétel feltételezhetően az 1945-46-os iskolai tanévben készült - írja meg, vagy tájékoztassa lapunkat, hogy emlékei és ismeretei szerint mikor és milyen alkalommal készült a felvétel. Továbbra is várunk régi felvételeket, hogy sorozatunkat folytatni tudjuk.

Aktuális

Az Új Ember Kiadó ebben a tanévben is megrendezi a Talentum internetes játékot, mely négy kategóriában szeptember 27-én indul az 1-4. évfolyamos, 5-8. évfolyamos és a 9-12. évfolyamos tanulók, valamint felnőttek számára. Minden kategóriában hetente öt feladatot kell megoldani a humán és a reál műveltség, a hitélet a sport, a művészet és egyéb területről. A játék 4 nyolchetes fordulóból áll, melynek végén a játékosok értékes nyereményekhez juthatnak. A játékban a plébániák is versenyezhetnek, ezért kérjük, hogy minél többen vegyenek részt egyénileg a versenyben. A játékhoz az érdeklődők a Plébánia számítógépét és Inter-Net elérhetőségét díjmentesen igénybe vehetik, azok részére, akik használatát nem ismerik a szükséges segítséget megadjuk.

Jelentkezés, valamint bővebb felvilágosítással Gyóni Sándorné hitoktató és Fekete Imre áll az érdeklődők rendelkezésére.

Talentum

2005/2006

Internetes játék
diákoknak és felnőtteknek

2005. szeptember 27. - 2006. május 8.
Regisztráció: 2005. szeptember 15-től

- ☎ Diákok versenye 3 kategóriában
- ☎ Felnőttek tudáspróbája
- ☎ Hetente 5 feladat
- ☎ Plébániák versenye
- ☎ Részletek a játék honlapján

640 nyeremény + a fődíjak

Támogatók

 Új Ember

 Família

 Aoremus

 TEOFIL

www.talentumjatek.hu

Café 105

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Július 24. Somogyi Árpád Ferenc

Július 24. Somogyi Zita Klára

Szent László templom

Július 30. Süveges Ferenc és Süveges Laura

Szeptember 11. Gyurász Melinda

Szeptember 11. Oláh Endre

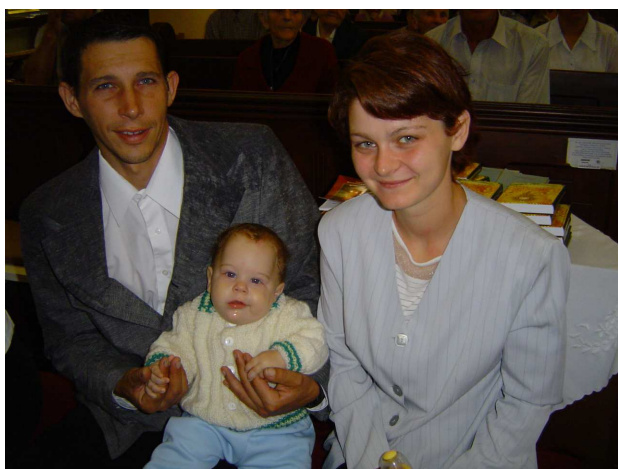
Szeptember 11. Gábris Henrietta Emese

Tisztelt Olvasóink!

Az Egyházközség tagjainak kereszteléséről és házasság kötéséről fénykép formájában is szeretnénk tájékoztatni Önöket. Kérjük, hogy a fenti eseményről készült felvételeket juttassák el a név és az időpont feltüntetésével a Plébánia Hivatalba, hogy közzé tudjuk tenni azokat.

Szeptember 11. Pintér Patrik

Szeptember 11. Palásti Kovács Erik

Tanévkezdés, egyre kevesebb gyermekkel

Ilyenkor tanév elején biztos nem az a fő gondolata sokaknak, hogy miért is csökken a gyermeklétszám, de nekem ez jutott az eszembe. Röviden: rohanó, önző világunkban nem fér bele egy eleinte magatehetetlen, később egyre több problémával járó csemete.

Nem vagyok szakember, csak egy óvódás, általános iskolás és gimnazista gyermekeket nevelő édesanya, így talán elég sokfelől szerzek tapasztalatot. A legnehezebb dolgok véleményem szerint a következők: anyagiak, türelem hiánya, a környezetből szüretlenül áradó szenny.

Az első: tény, hogy azon szerencsések, akik rendelkeznek munkahellyel, azok sem kapnak nyugati fizetést a nyugati adó- és árviszonyok mellett. A másik oldal viszont az, hogy mindig többet és többet akarunk. (Mert az milyen jó, vagy mert a szomszédnak is van.) Érdemes lenne végig gondolnunk, mink van és ha ezt húsz éves korunkban leírják nekünk, hogy ez lesz, meg lettünk volna-e elégedve?

Gyanítom, sokan azt felelnék, hogy igen, csak azóta változtak az idők. Igen, az idő változott, de az igazi értékek nem, az ember szükségletei nem. Ma is ugyanaz kell, mint a mi gyerekkorunkban: étel, ital, tető a fejünk fölé és szeretet és szeretet és szeretet. Ne hagyjuk magunkat a reklámok által eltéríteni, hogy ez, meg az nélkül nem lehet élni még akkor se, ha pont a szeretetet használja eszközként, például: „Mi kell a gyermeknek? Boldog család és sok szeretet ...” Szinte beleéneklí a tudatalattinkba, hogy az kell nekünk,- mármint a reklámokban megjelenített dolgok.

Ma már a gyermek vállalásához „elengedhetetlen” a saját lakás és az autó. Nekem ilyenkor mindig az jut az eszembe, hogyha a szüleim is így gondolkoztak volna, akkor én nem lennék. Hiszen harmadik gyermekként születtem egy 2x2m-es albérleti szobába.

A második: amikor a munkahelyen – ahol a nyolc óra munkaidő sokszor kilenc – folyamatos rohanásban vagyunk, mert az idő pénz, a pénz meg a megélhetés, akkor nagyon nehéz váltani, mire az oviba, vagy az iskolába érünk, hogy itt nem a rohanás a lényeg, hanem a gyermek türelmes meghallgatása. Aki nem tud otthon lelassítani, amellet elfut az élet, és főleg az élet szép oldala: a gyermekek felcseperedése. A gyerekevelés időigényes foglalkozás. Ráadásul a gyermek lelkileg megsínyli a türelmetlenséget, ő is türelmetlen, követelőző, hisztis lesz, rosszabb esetben elzárkózik a felnőttek világa elől. Mára az egyik legnagyobb érték az idő lett. Aki ezt ajándékozza a családjának, vagy embertársainak, az többet ad mint gondolná.

A harmadik: erről lehetne legtöbbet írni, de nem akarok, hiszen sajnos mindannyiunknak van bőséges tapasztalata. Csak annyit, hogy nagy odafigyeléssel, következetességgel, példamutatással és nem utolsó sorban értelmes életcél – életfelfogás – kialakításával sokat segíthetünk magunknak is és gyermekeinknek is. Ez nagyon nehéz munka, hiszen nem ültethetjük a gyermeket a TV elé, míg mi pihenünk, vagy sokadik műszakunkat végezzük, hanem beszélgetni, játszani kell velük. Egyszóval foglalkozni, és erre az áldozatra nem vállalkoznak manapság az emberek. Hiszen egoizmusunk elfed mindent, és végül minket. Ezen terhek hegye alól egyedül kimászni szinte lehetetlen, de van segítség!

Jeszenszky Ágnes

Tanévkezdési szentmise

Szeptember első vasárnapján a szentmisében közösen imádkoztunk, majd könyörögtünk Mennyei Atyánkhoz a különféle iskolákba induló és tanuló gyermekekért, fiatalokért:

- add Urunk, hogy fiataljaink az új tanévben szorgalmasan gyarapítsák tudásukat;
- add, hogy tanítóik, nevelőik nagy türelemmel és jóakarattal vezessék őket az igazság ismeretére;
- bátorítsd a szülőket, nagyszülőket, hogy Isten előtti felelősséggel neveljék a rájuk bízott gyermekeket;
- add Urunk, hogy hitünk megismerésével gyarapodjanak bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt;
- töltsd el a hitoktatók szívét a Szentlélek tüzevel, hogy örömmel adják át nekik evangéliumodat, örömhíredet;
- add, hogy Jézus iskolájába, a hittanórákra és a szentmisére is szorgalmasan járjanak!

Mennyei Atyánk! Most a tanév kezdetén is mellettünk vagy és mi is Veled akarjuk kezdeni az új tanévben tanulásunkat. Köszönjük a vakáció örömeit, de köszönjük azt is, hogy új ismeretekkel gazdagodhatunk. Sarkallj minket szorgalomra, hogy a Szentlélek által a tudás közelebb vezessen ne csak földi boldogulásunkhoz, hanem Tehozzád is, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Hírdetések

Kérjük a kedves híveket, hogy a kisgyermeküket keresztelezésre legalább két hónappal korábban jelentsék be, a jegyesek pedig az esküvő előtt három hónappal jelentkezzenek a Plébánián.

Keresztelezésre való felkészítés és oktatás négy egymást követő alkalommal a Nagyboldogasszony Plébánián történik 16.30 órától, míg a keresztelezésekre a Szent József templomban kerül sor minden hónap 3. vasárnapján a szentmise után.

Felkészítési napok:

Szept. 27., Okt. 4., 11.
Okt. 25., Nov. 2., 8., 15.
Nov. 22., 29., Dec. 6., 13.

Keresztelezés:

Okt. 16.
Nov. 20.
Dec. 18.

Azoknak a fiataloknak, akik nincsenek megkeresztelve a közeljövőben kurzust indítunk, amely felkészíti őket a keresztségre. Ez a felkészítés azoknak is szól, akiket megkereszteltek ugyan, de azóta nincs kapcsolatuk az Egyházzal. Várjuk a jelentkezéseket a Plébánián.

Veréb László plébános

Tisztelt Olvasóink!

Köszönjük, hogy írásaikkal, ötleteikkel egyre többen segítenek színesebbé tenni lapunkat, mely terveink szerint Karácsony ünnepére fog legközelebb megjelenni.

Fiatalok!

A plébánián működő Szent György cserkészcsapat várja tagjai sorába a nyolc év feletti lányokat és fiúkat. Jelentkezés a pénteki foglalkozási napokon 16 és 17 óra között.

Kedves Hívek!

Továbbra is kérjük, hogy az egyházfenntartási hozzájárulásuk befizetését személyesen, vagy megbízottjuk útján a Plébánia Hivatalban munkanapokon 8-12 óra között, illetve a szentmise után tegyék meg.

HARANG-SZÓ

Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom híveinek lapja. Megjelenik évente négy alkalommal.
Szerkesztők: Felföldi Miklós és Fekete Imre
Számítógépes formázás: Pap Imre
Felelős kiadó: Veréb László plébános
Cím: 6640 Csongrád, Piroška János tér 4.
Tel./fax: 63/483-063
E-mail: sztojzsefplebania@csongrad.hu
Készült az SZVSZ Kft. Nyomda üzemében
Tel./fax: 63/314-567